

Spytprøver til overvågning for PRRS

Konklusion

- Før sputprøver kan bruges til overvågning af PRRS på ornestationer, skal det undersøges, hvordan overvågningen skal designes, når et enzym i nogle orners sput kan maskere PRRS-virus.

Af Lotte Skade, dyrlæge

Overvågningen af PRRS på KS-stationerne kræver, at ornerne ofte får taget blodprøver. Det er generende for ornerne og hårdt arbejde for de medarbejdere, som skal holde de store orner. Det skal derfor undersøges, om sputprø-

ver kan erstatte blodprøverne. Sputprøver udtages ved at hænge et reb op i stien, som ornen kan tygge på. Herefter kan der vrides lidt sput af rebet, som sendes til analyse. PRRS-virus kan også påvises i sæd, mundskrab og luftprøver, men blod- og sputprøver har vist sig at være mest sikre.

Der er imidlertid en udfordring ved at undersøge sputprøver for PRRS, da en lille andel af ornerne har et enzym i spyttet, som forhindrer måling af PRRS-virus. Når prøverne undersøges for virus, tester man ofte fem prøver samtidig (poolede prøver)

for at holde omkostningerne nede. Hvis én af de fem prøver indeholder det hæmmende enzym, er der risiko for, at alle fem prøver bliver negative, selvom én af ornerne i prøven er virus-positiv.

Risikoen for overset PRRS-smitte kan håndteres ved at øge antallet af sputprøver, der undersøges for PRRS. For at beregne det optimale antal orner, som skal testes hver uge, er det nødvendigt at kende den præcise andel af orner med det hæmmende enzym i spyttet.

For at undersøge, hvor mange orner der har det maskerende enzym i spyttet, ud-

tages 100 sputprøver fra orner på PRRS-negative ornestationer. I Københavns Universitet laboratorium tilsættes en kendt mængde PRRS-virus til prøverne, hvorefter det undersøges, om den tilsatte mængde virus kan genfindes i spyttet ved test. Hvis sputprøven indeholder det hæmmende enzym, vil der kunne måles mindre virus end den tilsatte mængde ved testen. Det undersøges også, om alder og race bidrager til det hæmmende enzyms tilstedeværelse i spyttet.